

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

Msze św. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰
niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵
tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

XIV niedziela zwykła

9 lipca 2023

LITURGIA SŁOWA

Za 9,9-10; Ps 145; Rz 8,9.11-13; Mt 11,25-30

refren psalmu: **Będę Cię wielbił, Boże mój i Królu.**

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Wszystko przekazał Mi Ojciec mój. Nikt też nie zna Syna, tylko Ojciec, ani Ojca nikt nie zna, tylko Syn, i ten, komu Syn zechce objawić. Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie.



KOMENTARZE DO CZYTAŃ

Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego

Komentarz do pierwszego czytania

Prorok Zachariasz zapowiedział w Starym Testamencie, że do mia-

sta Jerozolimy zawita pokorny i zwycięski Mesjasz, Król Poko-

Będę wpatrywał się w Jezusa rozmawiającego ze swoim Ojcem. Wyobrażę sobie Jego twarz kontemplującą oblicze Ojca. Zwrócę uwagę na serdeczność i czułość, z jaką modli się do Ojca.

Co mogę powiedzieć o moim kontakcie z Bogiem Ojcem? Jakie relacje wiążą mnie z Nim? Czy jest w nich spontaniczność i czułość?

Wybiorę sobie akt strzelisty, przez który będę zwracał się do Ojca. Wystarczy jedno lub kilka słów: „Ojcze” lub „Ojcze, wystawiam Cię” albo „Ojcze, kocham Cię”... Jezus wielbi Ojca za to, że objawia tajemnice nieba ludziom prostym. Ucieszę się prawdą, że Bóg Ojciec pragnie być blisko mnie. Objawia mi swoją miłość w najbardziej zwyczajnej codzienności. Ma w niej upodobanie. Wyznam Mu moją miłość i poproszę Go, aby dał mi serce proste i dziecięce. Będę słuchał Jezusa, który z czułością mówi: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy...”. Co najbardziej w tej chwili obciąża moje życie i pogłębia moje utrudzenie? Zbliżę się do Niego i poproszę, by objął mnie takim, jakim jestem i pokrzepił. Jezus prosi mnie, abym wziął na siebie Jego jarzmo i jak On nosił je w cichości i pokorze. Co mogę powiedzieć o tych dwóch cnotach w moim życiu? Spróbuję przypomnieć sobie różne „jarzma” z mojej przeszłości, przez które doświadczany byłem w cichości i pokorze. Jaka była wtedy moja reakcja?

Jezus zachęca, abym uczył się od Niego cichości i pokory. Może mi w tym pomóc praktyka modlitwy obecności: trwanie w obecności Jezusa i kontemplowanie Jego serca cichego i pokornego. W modlitwie zwrócę się do Maryi. Będę Ją usilnie prosił, aby pomagała mi przyłgnąć do Serca Jezusa. Będę zwracał się do Niej: **Maryjo, zaprowadź mnie do serca Jezusa!**

Ks. Krzysztof Wons SDS

ju. Gdy wygłaszał to proroctwo, naród żydowski nie miał własnego państwa, a dynastia Dawida już nie panowała. Zapowiedź ta spełniła się w dniu, kiedy Pan Jezus wjechał do Jerozolimy na osiołku, witany przez tłumy gałazkami palmowymi. Dlaczego na osiołku, a nie na koniu, który przecież byłby czytelnym symbolem zwycięstwa? Pan Jezus chciał w ten sposób ukazać Swoją łagodność, pokorę i uniżenie. Nie przyszedł jako przywódca powstania zbrojnego, lecz jako Głosiciel miłości bliźniego. Prorok zapowiadał również, że ów Król zniszczy wojny. Jak to rozumieć? Przecież w dzisiejszych czasach dalej toczą się konflikty zbrojne, o których codziennie słyszymy. Jezus Chrystus podczas Swojego drugiego przyjścia (paruzji) rzeczywiście zniszczy wojny i ustanowi widzialne Królestwo Boże na ziemi, w całej pełni, natomiast teraz, w tym czasie, On sprawia, że wojna wewnątrz człowieka, w jego sercu, między grzechem a łaską zostaje uśmierzona. Pokój Chrystusa to przede wszystkim pokój człowieka z Bogiem. Każdy jest do niego zaproszony i każdemu jest on ofiarowany.

Komentarz do psalmu

Psalm 145 jest prawdopodobnie utworem, który w Psalterzu najlepiej wyraża prawdę o Miłosierdziu Bożym. Nie na darmo bł. ks. Michał Sopoćko, układając Litanię do Miłosierdzia Bożego na podstawie Dzienniczka św. Faustyny Kowalskiej, wykorzystał jego słowa: Pan jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkim, co stworzył. Bibliści podejrzewają, że psalm ten został skomponowany po powrocie Żydów z niewoli babilońskiej, w okresie Imperium Perskiego. Nad wielkością ówczesnego świata panowali perscy królowie, którzy mieli do dyspozycji swoje armie i cały duży aparat administracyjny (satriapie). Rządzili autorytarnie, a czasem poprzez brutalną siłę. Psalmista wychwala Boga-Króla,

który nie jest jednak podobny do ziemskich władców, ale panuje poprzez miłosierdzie, łagodność i łaskawość, która trwa od wieków. Bóg obejmuje Swoją miłością nawet grzeszników, gdyż: Pan podtrzymuje wszystkich, którzy upadają, i podnosi wszystkich zgnębionych. Bóg nie chce zniszczyć człowieka, ale go obdarzyć dobrem i przebaczeniem. Człowiek i natura odpowiadają na to uwielbieniem, błogosławieństwem i świadectwem o dobroci Najwyższego. Takie jest Królestwo Boże.

Komentarz do drugiego czytania

Co znaczy termin ciało u św. Pawła? To nie kości, mięśnie, skóra itd., ale wady ciała, mianowicie grzechy. Apostoł wymienił je (jako owoce ciała) w Liście do Galatów (Gal 5, 19b-21): nierząd, nieczystość, wyuzdanie, uprawianie bałwochwalstwa, czary, nienawiść, spór, zawiść, wzburzenie, niewłaściwa pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Chrześcijanie natomiast nie żyją według ciała, ale według Ducha, czyli podążają za Duchem Świętym, a owocem tego są (Gal 5, 22b-23a): miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Dodatkowo św. Paweł podkreśla, że trzeba popędy ciała uśmiercać. W jaki sposób? Przy pomocy Ducha, czyli modląc się do Ducha Świętego o siłę, bo jak przypomina Kościół: Łaska Boża jest do zbawienia konieczna. Następnie potrzeba umartwienia fizycznego, jak post, oraz duchowego, jak jałmużna. Każdy człowiek zna siebie najlepiej i może określić, w czym upada i jakich środków zaradczych potrzebuje. Jeden walczy z chciwością, inny z lenistwem itp. Ważne, by wiedzieć, jakie narzędzia stosować (np. post) i w jakich ilościach. W ten sposób uzyskujemy wiarę, która działa przez miłość, a taka wiara daje usprawiedliwienie.

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1683 Kościół, który jak matka nosił sakramentalnie w swoim łonie chrześcijanina podczas jego ziemskiej pielgrzymki, towarzyszy mu na końcu jego drogi, by oddać go "w ręce Ojca". Ofiaruje on Ojcu, w Chrystusie, dziecko Jego łaski i w nadziei składa w ziemi zasiew ciała, które zmartwychwstanie w chwale. Ofiarowanie to dokonuje się w pełni w czasie celebracji Ofiarry eucharystycznej. Błogosławieństwa, które ją poprzedzają i po niej następują, są sakramentaliami.

1684 Pogrzeb chrześcijański jest obrzędem liturgicznym Kościoła. Postuga Kościoła powinna w tym przypadku jasno wyrażać rzeczywistą łączność ze zmarłym, a także ożywiać uczestnictwo zgromadzonej wspólnoty w obrzędach i głosić jej życie wieczne.

1685 Różne obrzędy pogrzebu wyrażają paschalny charakter śmierci chrześcijańskiej oraz odpowiadają sytuacjom i tradycjom każdego regionu; dotyczy to także koloru liturgicznego.

Komentarz do Ewangelii

Kim są owi maluczcy, o których mówi Pan Jezus? Użyte tu greckie słowo nepios oznacza dosłownie niemowlęta, czyli dzieci, które nie potrafią jeszcze dobrze rozumować, ani poprawnie mówić. W kontekście Ewangelii są to ludzie pokorni, którzy nie przekazują swoich słów, ale przyjmują i przekazują słowa Jezusa. Czy mądrość i roztropność to coś złego? Nie, wszak mądrość jest darem Ducha Świętego. Pan Jezus mówi z ironią. Mądrzy i roztropni to faryzeusze i uczeni w Piśmie. Sami się za takich uważali, ale poprzez zamknięcie

na naukę Chrystusa sami pozbawili się prawdziwej mądrości, Bożej Mądrości. Pan Jezus mówi, że wszystko przekazał mu Jego Ojciec. Jest w tym wyrażona prawda o Trójcy Świętej, Ojciec przekazuje bóstwo Synowi. Jest to niejako umiowanie, ale życiodajne umiowanie, Syn bowiem przekazuje bóstwo

Ojcu i ten boski ruch trwa wiecznie i z niego pochodzi Duch Święty. Wskazówka dla nas, że gdy ofiarujemy się Bogu i innym, to osiągamy szczęście. Dlaczego jarzmo Pana Jezusa jest lekkie? Z powodu udzielonego daru Ducha Świętego. On sprawia, że miłość codziennego życia jest możliwa

oraz że daje radość. Z Nim nawet męczeństwo jest realne. Jak to ujął Archanioł Gabriel przy zwiastowaniu Matki Najświętszej: Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego.

Komentarze zostały przygotowane przez ks. Mateusza Oborzynskiego

LIPIEC – MIESIĄC POŚWIĘCONY KRWI CHRYSYTA

MODLITWA NA POCZĄTEK MIESIĄCA NAJDRÓŻSZEJ KRWI

Mój Jezu, przyjmij cześć oddawaną w tym miesiącu na wyngrodzenie za liczne niegodziwości ludzkie; a kiedy nieprzyjaciel dobra usiłuje oddalić z umysłów Twych dzieci pamięć Twojej miłości, niech nabożeństwo do Boskiej Krwi przybliży dusze do Twego Serca.

Apostoł Piotr upomina chrześcijan, aby nie deptali swojej godności, ponieważ po Odkupieniu, przyjęciu chrztu, dzięki działaniu łaski uświęcającej i Komunii Ciała i Krwi Pańskiej, człowiek stał się Dzieckiem Boga. Dzięki niezmierzonej dobroci Boga dokonała się w nas tajemnica naszego wszczepienia w Chrystusa i staliśmy się naprawdę Jego krewnymi. Innymi słowy, możemy powiedzieć, że w naszych żyłach płynie Krew Chrystusa.

Dlatego św. Paweł nazywa Jezusa „pierwszym z naszych braci”, a św. Katarzyna ze Sieny woła: „Dla twojej miłości Bóg stał się człowiekiem, a człowiek stał się Bogiem”.

Czy pomyśleliśmy kiedykolwiek, że jesteśmy braćmi Jezusa? Jakże godny współczucia jest człowiek, który biegnie w poszukiwaniu zaszczytnych tytułów, dokumentów potwierdzających jego szlacheckie pochodzenie, który kupuje za pieniądze doczesne zaszczyty, a potem zapomina, że Jezus uczynił nas swoją Krwią „świętym i królewskim ludem”! Pokrewieństwo z Chrystusem nie jest tytułem zastrzeżonym tylko dla Ciebie, jest wspólne dla wszystkich ludzi. Czy widzisz żebraka, upośledzonego, biednego, odrzuconego przez społeczeństwo, nieszczęśliwego człowieka, który wydaje się niemal potworem? W żyłach tych ludzi, podobnie jak w Twoich, płynie Krew Jezusa! Wszyscy razem tworzymy Mistyczne Ciało, którego Chrystus jest Głową, a my Jego Członkami. To jest prawdziwa i jedyna demokracja, to jest doskonała równość między ludźmi.

Wzruszający jest epizod z pierwszej wojny światowej, który rozegrał się na polu bitewnym między dwoma umierającymi żołnierzami, niemieckim i francuskim. Z najwyższym wysiłkiem francuski żoł-

nierz zdołał wyjąć z kurtki krucyfiks. Był on zboczony krwią. Przyłożył go do ust i słabym głosem zaczął odmawiać „Zdrowaś Maryjo”. Na te słowa niemiecki żołnierz, który leżał przed nim prawie martwy i który do tej pory nie dawał znaku życia, otrząsnął się i powoli, ostatkiem sił, wyciągnął rękę, położył ją na krucyfiksie razem z ręką francuskiego żołnierza, a potem słabym głosem odmawiał modlitwę: „Święta Maryjo, Matko Boża...”. Patrząc sobie w oczy, obydwa bohaterowie zmarli. Te dwie dusze były ofiarami nienawiści rozsiewającej wojnę. W krucyfiksie stali się braćmi. Miłość Jezusa nas jednoczy u stóp krzyża, na którym On przelał za nas Krew.

Nie pogardzajcie sobą, skoro Bóg ceni Was tak bardzo, przelał za Was Najdroższą Krew swojego Boskiego Syna (św. Augustyn).

Ciebie, Panie, prosimy, wspomóż sługi Twoje, które odkupiłeś swoją Przenajdroższą Krwią.

Rozważania z książki: „Il mese del Preziosissimo Sangue”, Raffaello Bernardo CPPS, Rzym (tłum. G. Truś)

LITANIA DO KRWI CHRYSYTA

Kyrie, elejson. Chryste, elejson. Kyrie, elejson.

Chryste, usłysz nas. Chryste, wysłuchaj nas.

Ojcze z nieba, Boże, zmiłuj się nad nami.

Synu, Odkupicielu świata, Boże, zmiłuj się nad nami.

Duchu Święty, Boże, zmiłuj się nad nami.

Święta Trójco, Jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.

Krwi Chrystusa, Jednorodzonego Syna Ojca Przedwiecznego, wybaw nas.

Krwi Chrystusa, wcielonego Słowa Bożego, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, nowego i wiecznego Przymierza, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, przy konaniu w Ogrójcu spływająca na ziemię, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, tryskająca przy biczowaniu, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, brocząca spod cierniowej korony, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, przelana na krzyżu, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, zapłato naszego zbawienia, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, bez której nie ma przebaczenia, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, która poisz i oczyszczasz dusze w Eucharystii, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, źródła miłosierdzia, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, zwyciężająca złe duchy, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, męstwo Męczenników, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, mocy Wyznawców, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, rodząca Dziewice, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, ostoję zagrożonych, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, ochłodo pracujących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, pociecho płaczących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, nadziejo pokutujących, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, otucho umierających, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, pokoju i słodyczy serc naszych, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, zadatku życia wiecznego, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, wybawienie dusz z otchłani czyścicowej, wybaw nas.
Krwi Chrystusa, wszelkiej chwały i czci najgodniejsza, wybaw nas.



Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie.
Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami.

Odkupiłeś nas, Panie, Krwią swoją.

I uczyniłeś nas królestwem Boga naszego.

Módlmy się.

Wszchemogący, wieczny Boże, Ty Jednorodzonego Syna swego ustanowiłeś Odkupicielem świata i Krwią Jego dałeś się przebłagać, daj nam, prosimy, godnie czcić zapłatę naszego zbawienia i dzięki niej doznawać obrony od zła doczesnego na ziemi, abymy wiekuistym szczęściem radowali się w niebie.

Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu czynna jest od wtorku do piątku tylko po południu – od godz. 16.00 do 17.45.
2. Zbieramy ofiary na kolejny zamykany konfesjonał. Ofiary można złożyć do jednej z puszek za ławkami.
3. Wspomnienia liturgiczne:
 - wtorek – święto **św. Benedykta**, opata;
 - środa – wspomnienie **św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu**, biskupa i męczennika;
 - czwartek – wspomnienie **św. Andrzeja Świerada i Benedykta**, pustelników;
 - sobota – wspomnienie **św. Bonawentury**, biskupa i doktora Kościoła.
4. Prosimy o godny strój do kościoła. Przypominamy, że nawet w gorące dni obecność na Mszy Świętej w kościele zobowiązuje nas do **godnego ubioru**. W świątyniach wschodniego obrzędu, ale także i katolickich we Francji czy Włoszech nie wpuszczane są do środka osoby w krótkich spodenkach lub spódniczkach, czy z odsłoniętymi ramionami. Taki jest *dress code* w miejscach oddanych kultowi Wszchemogącego Boga.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.plp
